

1. Co již dá-vní pro-ro-ci li-dem zvě-sto-va-li,

Du-chem Sva-tým po-hnu-tí vi-dě-ti si přá-li,

Kri-sta Pá-na vtě-le-ní v ži-vot Pa-nny či-sté,

to-ho jsme se do-čka-li v tom-to ča-se ji- - - stě.

2. I na nebi andělům
zdálo se předivné
jeho svaté vtělení
a velmi tajemné.
Od věků neslychaná
milost tak přehojná,
aby Bůh vzal na sebe
podobu člověka.

3. Obrat k nám svou vlídnou tvář,
přežádoucí Pane,
ať se hříchů odřeknem,
v lásce přebýváme.
Převznešený Hosti náš,
přiď k nám ve svátosti,
navštiv duše pokorné
z nebeské výsosti.

4. Jakkoli jsme zhřešili,
o milost prosíme,
jíž jsme nezasloužili;
k tobě se modlíme:
Učiň pro své vtělení,
všemohoucí Pane,
ať s čistotou srdečnou
na tebe čekáme.

5. Čiňme pravé pokání,
špatný život změňme,
jako věrní sluhové
Pána vyčkávejme.
Stále stojí u dveří,
ustavičně tluče,
zda by našel čistý dům
u tebe, člověče.

6. Jak můžem, usilujme,
o milost pracujme
a Krále nejvyššího
vždy v svém srdci mějme.
Ó vtělený Ježíši,
dej nám zde svou milost
a po tomto životě
v nebi věčnou radost.